KARİKATÜR

RAMİZ

YENİ YENİ PARTİLER TEŞEKKÜL ETMEK ÜZERE:

Nasrettin Hoca — Marifetli insanlarızdır vesselâm... Aylar eskidikçe kırpıp kırpıp yıldız yapıyoruz!.

— İsraf öyle bir felâkettir ki insana ne yap....
— Aman konferansa başlama. Siz erkeklerde hiç insaf yoktur. Müsrifliğimizden başka lâkırdı bilmezsiniz. Şu kılığıma bak, iki metre kumaş parçasından başka üstümde ne var ki!.

Ankaraya Mektup

İstanbulun eski kır safalarından:

Şimdi on kuruşluk bir çift simit, yahut pek kabadayısı iki tane sandviçle geçiştirilen, üzerine de güneşte kızışmış bir gazoz içilerek harareti söndürülen kır ziyafetlerine (!) bir bakıyorum da çocukluğumuzdaki kır safalarını hatırlıyorum.

Ortalarına kalaslar eklenerek uzatılan çift atlı koca arabaların yarısını dolduran yemek tencereleri ve sepetleri alimallah uzaktan da gibi bir manzara arzeder, bütün bu dağı da nihayet on kişi devirirdi.

O dağ ne madenler saklamaz, ne cevherler yumurtlamazdı? Evvelâ zeytinyağlı yalancı dolma muhakkak olurdu. İrmik helvasız yola çıkılamazdı. Okkalarca kıymadan kuru köfteler, tepsi tepsi börekler, koca tekerlek kaşarlar, âlâsından zeytinler, lop lop yumurtalar, marullar, taze soğanlar, her nevi mevsim yemişlerinden müteaddit sepetler... Bu, şöylesine, ânî kararla yola çıkıldığı vakitki hazırlıktı...

Bir de bir hafta evvelden karar verilip hazırlananı vardı ki maazallah onun için ayrıca bir araba doldurulurdu. Çevrilecek kuzularla pişecek yemekleri taşıyan bu araba, aşçıbaşının nezareti altında tencere, helvahane, tepsi, sini, tenekelerle yoğurt, kâfi miktar yağ vesaire ile geceden yola çıkarılır, menzile giderek hazırlığa başlanırdı.

Nihayet on beş yirmi kişiden mürekkep olan teferrüç heyeti de oraya varıp vakti gelince sofraya çöktüler mi, Allah sizi inandırsın, şöyle aşağı yukarı yedi sekiz metre kutrunda bir daire teşkil ederlerdi ki bu saha sofra sahası olurdu.

Bu yirmi kişinin muhasara ettiği yer üzerinde neler bulunmazdı? Nar gibi kızarmış kuzular mı istersiniz? Börekler, helvalar, dolmalar mı? Şimdi alafranga tabirile ordövr dediğimiz cavalacoz yiyeceklere mukabil enfes kuru yiyecekler mi, yoksa sardalyasından tutunuz da her nevinden nefis salatalar mı?

Ya meyveler? Başında konduğunuz buz gibi suda soğuktan çatlamış en iyisinden her şey... Ah onlara can dayanmazdı...

İlle bol bol yeyip içtikten, ağaçlara atılan ipli salıncaklarda kolan vurulup biraz hazmettikten sonra herkesin bir köşeye uzanıp nefis bir şekilde çektiği uyku ise cana can katardı.

Zaman zaman, mevsimine göre Beykozda paça, Kanlıcada yoğurt, Yedikulede marul, Arnavutköyünde çilek, Çengelköyünde salatalık yemek için küçük gruplarla teferrüçler, Çamlıcada sabah kahvesi, Sandıkburnunda rakı, Çırçırda su içmeler... Hey gidi günler hey!.. Hep tarihe karıştı. Şimdi midelerin zevki bir sandviçe, iki simide kaldı ha!.. Hadi hayırlısı!!...

Dalları bastı...

Eskiden kirazın çıktığını sokaklarda :

— Dalları bastı kiraz!..

Sadalarından anlardık. Çocukluk bu ya, bu ses hepimizin içini titretir, bu tatlı ve kıpkırmızı meyvelere bir gebe kadın iştihası gösterirdik. Fakat o zamanın kiraz satıcıları da hayli usta idi. Bir değnek üzerine asma yapraklarile beraber iplerle sarılan kirazların duruşu cidden iştihaâver görünürdü. Bir küçük küfenin dibine Amerika vahşilerinin okları gibi batırılıp satılan bu kiraz değnekleri, uzaktan yeşilli kırmızılı bir ormancık manzarasını gösterirdi.

Şimdi bunlar yok. Kiraz hemen küfelerle ve terazilerle satılıyor; bu işin de şiiri kalmadı...

Zaparta

Akıl Hocası

Koyulhisardan Ç. A. :

"Karikatürlerde ekseriya ihtiyar bir erkeğe genç bir kadın eş oluyor... Neden?,,

CEVAP :

İhtiyara ihtiyar, gence genç eş olsa gülünçlük nerede kalır?

Ezinede P. E. :

"1. Mecmuaların kapaklarında ekseriya, neden genç kadın, genç kız resmi basılıyor?

2. Gözlüğünüz antenimizden gelen raksları topluyorsa numarasını yazınız!,,

CEVAP :

1. Kız, kadın resimlerinin yaşlı çıktığına hiç tesadüf ettiniz mi? Mecmualar da yaşlı kadın, kız resmi bulamadıklarından hep genç kadın, kız resmi basıyorlar!

2. Sualinizi sökmek ve söktürmek için tornacıya havale ettik.

★

Cebeliberekette Ö. N. G. :

"1. Kızlar neden vefasız olur?

2. Beni kalbimden yaralayan kıza ne yapayım"

3. Neden insan, güzel kokulu ve çiçekli yerlerde gezmeyi sever?,,

CEVAP :

1. Vefalı oldukları zaman "sırnaşık,, tırlar da!

2. Önce kalbinizin yarasını geçirmeye bakın... Ondan sonra, ne yapacağınızı değil, kızı bile unutursunuz!.

3. Peki ne yapsın? Çiçeksiz ve ufunetli yerlerde mi dolaşıp dursun?.

★

İzmirde F. A. :

"1. Memurların erkekleri yol vergisi veriyor da kadınları neden vermiyor?

2. Memurlar için hususi bir mezarlık yapacaklarmış... doğru mu?,,

CEVAP :

1. Anlaşılan vâzi kanun, fazla centilmen... Kadınlar hakkında çok nazikâne davranıyor!.

2. Olabilir: Yer yüzünde ev sahibi olamayanlara yer altında başlarını sokacak bir çukur hazırlıyorlar demek...

★

Kadıköyünde K. L. M. :

"Üç kızla sevişiyorum... Kuyruğu ele vermemek için çare nedir?,,

CEVAP :

İkisini eşe, dosta takdim edersiniz!

★

Erzurumda M. Ç. :

"1. Neden sizden başka dert dinleyen yok?

2. Neden herkes kendi bildiğini okuyor?,,

CEVAP :

1. Dertlilerden benim neler çektiğimi görüyor da kimse dert dinlemeğe yanaşmıyor!.

2. Görüyor ki başkalarının okuyuşu kendilerininkinden farklı değil!

★

Sivasta C. G. :

"Evlenmek istiyorum... Evleneceğim kız:

a. Saçları ondülesiz; b. Kaşları traşsız; c. Gözleri rimelsiz; d. dudakları rujsuz; e. Yanakları pudrasız; f. Tırnakları ojesiz; g. Elleri kınasız... olmalı.

Evlenecek olan da:

a. İçkisiz; b. Kumarsız; c. Kahvesiz; d. Sigarasız; e. Parasız; f. Anasız; g. Babasız... dır,,

CEVAP :

Şu son kısmı bana yazacağınız yerde boynunuza asaydınız, cuma namazından sonra, camiin önünde dünyanın parasını kırardınız!.

Akıl Hocası

İLİM GÖZÜ İLE...

Üstat Profesör Salih Murat Kadıköy vapurunda, etrafına toplanan gençlere dünyada her şeyin ancak ilim gözile görülmesinde fayda olduğunu söylüyordu. Bir yandan onu dinlerken bir yandan da hayran hayran güzel bayanlara bakmakta olan eski bir kurt sordu:

— Üstat, ilim gözile güzeller mi daha faydalıdır, yoksa çirkinler mi?

Salih Murat bu sual sorulurken göz ucile kendisine işaret edilen bir yolcuya baktı. Sonra ciddiyetini bozmadan:

— Tabii güzeller!. dedi.

— Neden?.

— Çünkü insan güzelleri gördükçe derin derin iç çeker... Derin derin nefes almak ise sağlık için çok faydalıdır!.

No. 544. CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 30 MAYIS 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

DÜNYA KONFERANSLAR ELİNDE OYUNCAK:

Sakallı bebekler eğleniyorlar!..

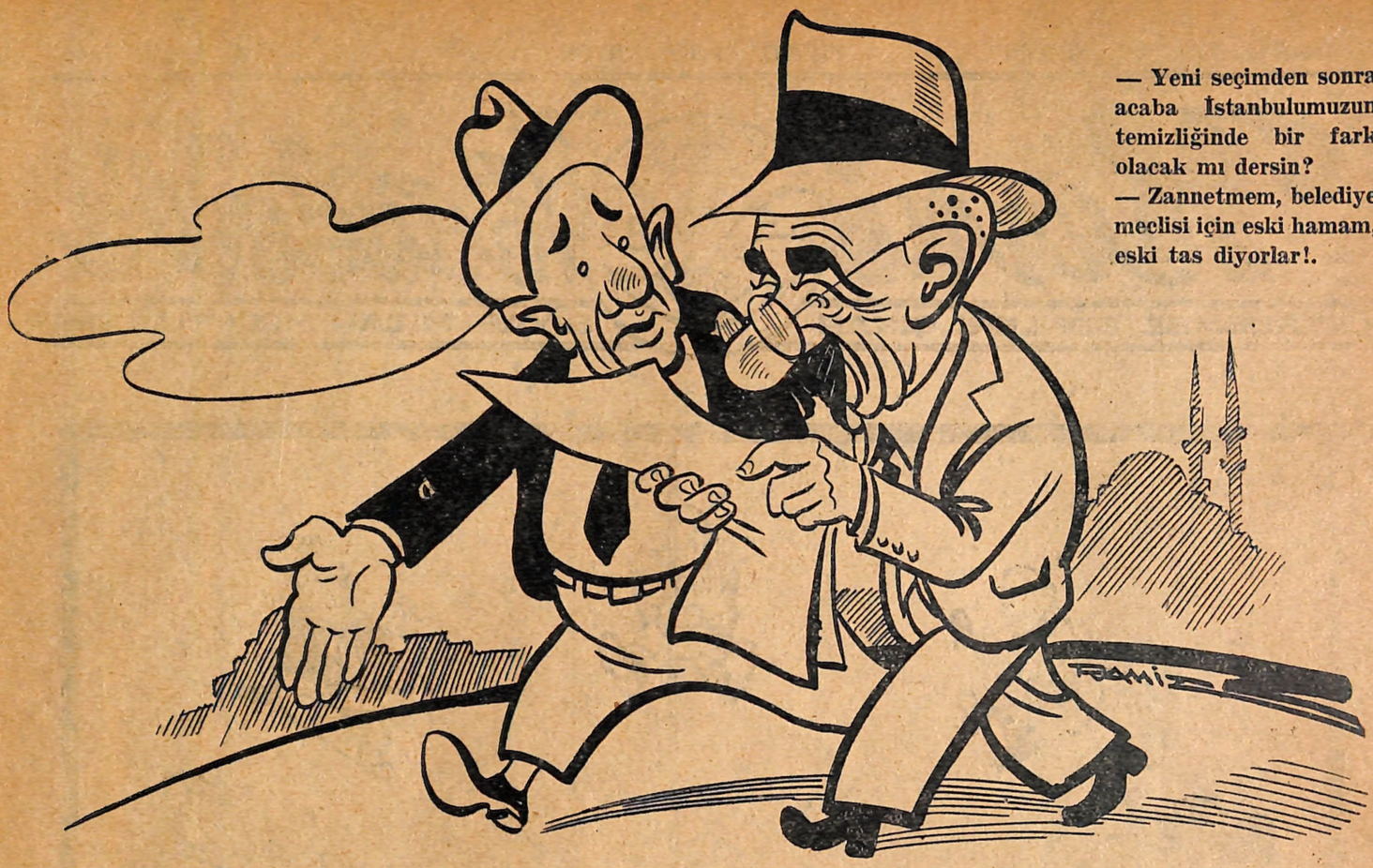

— Yeni seçimden sonra acaba İstanbulumuzun temizliğinde bir fark olacak mı dersin?
— Zannetmem, belediye meclisi için eski hamam, eski tas diyorlar!.

HAFTADAN HAFTAYA

Geçmişteki Sesler..

Benim yaşlı arkadaşlardan biri karşımda gazete okurken durmadan içini çekiyok. Ahrar fırkası; hacısı, hocarek mendilile burnunu ve sonra gözlerini siliyordu.

— Nezle mi oldun? dedim.

Başını salladı ve mânalı mânalı gülümsedi:

— Hayır.

— Sen ağlıyor musun?

Bu sefer bir genç kız, yahut isterseniz henüz dünya evine girmemiş bir ihtiyar kız gibi göz yaşlarından utanarak gülümsüyor; fakat inkâr etmiyor:

— Evet... Neye saklamalı?

— Peki bu göz yaşlarına sebep? Avrupada açlıktan ölenlere mi ağlıyorsun? Yoksa dağılan konferansın haline mi? Yahut belki de yine bir aşk cinayeti havadisi okuyorsun!

Arkadaşım ciddileşerek ve gazetesini yelpaze gibi sallayıp gözlerindeki nemi kurutarak:

— Hayır, dedi, gençlik günlerimi tatlı tatlı hatırladım. Malûm ya bizim gençliğin en cıvcıvlı hengâmesi ikinci meşrutiyet inkılâbı seneleridir.

— Şu halde roman okuyorsun?

— Ne münasebet? Politika yazıları.

Bu sefer de ben ayni suali tekrar ettim:

— Ne münasebet?

— Gazete yazıları ve parti kavgaları bakımından tarih tekerrürdür derler. Çok doğru lâkırdı. Muhalefet ve tenkit yazılarını okurken kendimi aynen o senelerin havası içinde buluyorum. Aradaki fark lisanlarının bir parça sadeleştirilmiş ve yazılarının Lâtin harflerine çevrilmiş olmasından ibaret gibidir. Edebiyat ayni edebiyat, terbiye, nezahet, ciddiyet, mantık bakımından kıl kadar fark yok. İhrar fırkası; hacısı, hocası, papazı vesairesile bir orta oyunu kumpanyasına benzeyen İtilâf ve Hürriyet fırkası hortlamış konuşuyor. Hattâ insan dikkatle dinlerse İttihadı Muhammedî fırkası reisi ve "Volkan,, gazetesi başyazarı Vahdetî merhumun sesini bile uzaktan uzağa duyar gibi olacak.

* * *

Yaşlı arkadaşım bugünkü gazetelerde mazinin yanık sesini duymakta pek haksız değildir. Aradan kırk seneye yakın zaman geçiyor. Bu zaman içinde kafamız taştan taşa çarpıyor; kör ihtirasın ve kör döğüşünün bir milleti ne felâketlere sürükleyebileceğini unutulmaz derslerle öğreniyoruz. Nihayet uzunca bir sükûnet ve birlik zamanı geçiyor; etrafımızdaki bir çok şeylerin değiştiğini görüyoruz. Bunlarla beraber kafalarımızın da değiştiğine inanıyoruz. "Eh artık çok şükür aklı başında, ergin insanlar

YALANLAMADAN SONRA...

— Mademki sağ elimdekini beğendiremedim, bundan sonra sol elimdekini kullanacağım!..

olduk, diyoruz, meselelerimizi mantık ve edep dairesinde münakaşa ve halledecek yaşa geldik. İmrendiğimiz büyük ve ileri milletler gibi bizim de hür bir basınımız olur; memleketin saadet ve istikbali hakkında birbirinden farklı fikirleri olan bir takım kemalli insanlar bunları arkadaşça, kardeşçe konuşurlar.„

Derken birbiri ardınca üç parti çıkıyor. Bunların programlarını okurken Lafontaine'in lântern majik seyreden hindisi gibi:

"— Bir şeyler görüyorum. Fakat bilmem neden pek iyi farkedemiyorum.„

Diyor ve ilâve ediyoruz:

"— Varsın başlangıç biraz bulutlu olsun. Çala çala elbette bir şeye benzer. Bu partileri kuranların bir kısmı yaşını başını almış aklı başında insanlardır; hattâ aralarında halkça tanınmış ve sevilmiş şahsiyetler vardır.„

Fakat bu yaşlı başlı insanlar, Karagöz oyunundaki Karagöz gibi, kavga gürültü ile kendilerini politika meydanına atıyorlar ve yukarıda bahsettiğimiz curcuna başlıyor.

Birisi:

— Bizi bir takım kanunlarla kıskıvrak bağlı olarak mücadeleye çağırıyorsunuz!

Diye bağırıyor. İş başındaki parti cevap veriyor:

— Pek âlâ kaldırıveririz korktuğunuz kanunları... Ondan kolay ne var?

— Bizi hazırlanmadan maça çağırıyorsunuz.

— Maç gününü tayinde acele etmiş olabiliriz. Fakat geciktirirsek ne olacak? Aradan meselâ bir sene geçerse bizimle baş başa döğüşecek hale geleceğinizi mi sanıyorsunuz? Hangi takımınızla? Hangi tecrübe edilmiş sportmenlerinizle? Demek bütün dünyayı kasıp kavurmuş bir fırtınanın serpintilerini siz bizim eserimiz, bizim kabahatimiz diye göstereceksiniz; bir kaç gazeteci "öyledir„ diye bağıracak; koskoca bir millet de düne kadar - siz de içlerinde bulunduğunuz halde - bütün münevverlerinin tam mevcudile yirmi küsur yıl içinde yapılmış bütün iyi şeyleri unutarak "Buyurun; siz iş başına geçin„ diyecek. Dediğini de farzedelim. Bugün için bir kabine teşkil edecek bir düzine insanı bize gösterecek halde misiniz? Kerem edin; biraz kendi kendinize çalışın? İş başına geçecek, kerameti kendinden menkul büyük adamlarımızın hiç olmazsa adları işitilsin; nereden geldikleri, neyin nesi olduklarına dair bir ufak tahkikata zaman kalsın. Nedir bu aceleniz?

Öteki partinin başkanı kendinden daha emin:

— Ben şimdiden mücadeleye hazırım! diye meydan okuyor.

Bu doğrudur da. Mademki o "Ben ahlâk istiyorum„ diyor. Nasıl olur da bütün memleket bir anda bu kadar yeni ve yapılması kolay bir şey söylemiş adamın bayrağı altına koşmaz.

Ona da:

— Pek âlâ; eksik olmayın!

Diyorlar. Fakat o yumuşak ve nazik çehreyi görünce derhal azıyor ve bu milletin en mukaddes varlığına dil uzatmağa kalkıyor.

* * *

Evet bu telâş, bu acele niçin? İnsan toprağa bir soğan tohumu ektiği zaman bile bakalım ne çıkacak diye bir kaç ay bekler. Bu yaşlı başlı insanlar bunu nasıl anlamıyorlar? Fakat sanırım ki bu muammanın halli de yine bu insanlara verdiğimiz bu yaşlı başlı sıfatındadır. Evet her iki fırka da bir araya gelerek müşterek bir demeç yayınlasa:

— Bize bir devre yahut iki devre sabır tavsiye ediyorsunuz. Fakat bizim yaşımız otuz değildir; bu genç bir azimle ortaya atılan iki parti ihtiyarlar partisidir. İş başına gelmeyi beş sene, on sene beklemeğe vaktimiz var mıdır bizim?

Dese verileecek cevap var mıdır?

Karikatür

— Karıcığım, kısmet değilmiş, seçimde kazanamadım!.
— Tabiî kazanamazsın... Eskiden de tek dereceli intihap olsaydı ben bile seni seçmezdim. Dua et görücüler beni kandırdı!

MİSAFİRE GÖRE

Bayan Hafifenin çok işgüzar bir hizmetçisi vardır. Onun tam bir sır dostu, hem de açıkgöz bir yardımcısıdır. Vakitli, vakitsiz gelen misafirleri karşılamak, icabında geri çevirmek, bekletmek, hep onun vazifesidir.

Geçen sabah bayanın kahvaltısını getirdiği zaman hatırlattı:

— Bayancığım, unutmadınız ya.. Bugün sizin karaborsacı gelecek. Yarın da muharrir dostunuz!.

Bayan yattığı yerde tatlı tatlı gerinerek cevap verdi:

— Öyle ise bugün siyah ipeklimi giyeyim; yarın da emprimemi verirsin!.

İKİ ELLİLİK OLSA?..

Fakir, fakat kenarın yosması, taze, güvercin gibi bir kızdı. Kızı baştan çıkarmağa çalışan da azılı bir celep.

— Kız, dedi, benimle gelirsen sana güzel bir ipek çorap alırım.

— İstemem!

— Pabuç alayım!

— Olmaz! Ben namuslu bir kızım!..

— Elbise yaptırayım!.

— Aah!.

— Peki ne istersin?

— Hiç bir şey!.. Ben namusumla yaşarım!.

— Yüz lira vereyim sana!.

— Yüz liralıklar geçmiyormuş ki!..

NESİNE İMRENMİŞ?

Küçük Fatoş babasile beraber bir kitaptaki hayvan resimlerine bakıyordu. Sıra zurafaya gelince Fatoş hayran hayran baktı. Sonra :

— Ben de zurafa kadar uzun boyunlu olmak isterdim! dedi.

Babası merakla sordu:

— Neden?

— Çikolâta yerken lezzetini uzun zaman boğazımda duyardım!

— Aman anne, hiç etrafına bakmazsın, yan masadaki adam marula imrendi galiba, yiyecek gibi eline bakıyor!..
— Aman kızım, o, yiyecek gibi benim elime değil, senin bacaklarına bakıyor!..

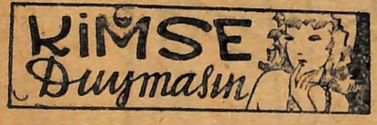

KOLAYLIK!

Bayan rahatsızdı. İki gündür durmadan öksürüyordu. Kocası:

— Bir doktora git! dedi.

— Ben de onu düşünüyorum.

— Düşüneceğine giyin de git!

— Pek âlâ!.

Bayan giyinmeğe gitti. Biraz sonra:

— Hazırım! Sen de gideceksen beraber çıkalım!.

Diye geldi. Kocasının gözleri faltaşı kadar açıldı:

— Bu nè kıyafet ayol?!. Tuvaletle doktora gidildiğini de ilk defa görüyorum!

Kadın da kocasının hayretine şaştı:

— Fenamı ayol?!. dedi. Nasıl olsa: "Soyun, arkanı dinliyeyim.,, diyecek!. Ben de orada soyunmaktansa sırtı açık bir tuvaletle gitmeği tercih ettim!.

DARBE!

Ahmet Selâmi, karısı Nebile ve arkadaşı Abdullah, birlikte bir çalgılı gazinoya gittiler. Yediler, içtiler, eğlendiler. Fakat biraz sonra içki, hayırlı tesirini gösterdi. Abdullah, arkadaşının karısının kemancıya göz ettiğini görünce kendisini de "şey,, yerine koymuş addetti. Kafası kızdı, yerinden fırladı, kadının suratına bir tokat aşketti.

Dünyadan bihaber olan Ahmet Selâmî öfkelendi. Arkadaşına:

— Abdullah!. diye bağırdı. Bu yaptığın kepazeliktir. Arkadaşlığımıza büyük bir darbe indirdin!.

Abdullah saf saf özür diledi:

— Kusura bakma birader!.. Arkadaşlığımızı karının suratına astığını bilmiyordum!.

BU SEÇİMDE

Belediye seçimi geçti huzur içinde,
Puslalar sandıktadır, sandık ta sur içinde:

Sandıklar açılınca Halk Fırkası yeniden
Göğsünü kabartacak elbet, gurur içinde!

Kendi isimlerini arayıp soranların
Kimi fütur içinde, kimi sürur içinde!

Seçilen üyelere baktıkça göreceğiz,
Nasrettin Hoca gibi, hemen samur içinde!

Seçilenler yeniden itibara konacak,
Seçilmeyen de dört yıl uyusun nur içinde!

Söze gelince herkes başka bir şey konuşur,
Reye gelince hepsi ayni menşur içinde!

Bir sözlü cephesi var, bir yazılı cephesi,
Efkârı umumiye şi'rü şuûr içinde!

Sanatkârın elidir yaratan musikiyi,
Nağmeler ne teldedir, ne de tanbur içinde!

Bu âhenge Demokrat partisi geç karıştı,
Bu yüzden falso oldu az çok cumhur içinde!

Deli Ozan ömründe kullandı ilk reyini,
Şimdengerû ölse de yatar huzur içinde!.

Deli Ozan

İLÂN

Havaların yağmurlu gitmesi yüzünden okulun spor şenlikleri yapılamamıştı. Nihayet hava düzelmeğe yüz tuttu. Okul müdürü muavinini çağırdı:

— Bir kâğıt yazıp aşağıdaki ilân levhasına asınız! dedi. Yarın sabahleyin hava yağmurlu olursa spor şenliklerini öğleden sonra yapacağız, olmazsa sabahleyin!

Muavin:

— Başüstüne!

Deyip çıktı. Biraz sonra çocuklar ilân tahtasında şöyle bir yazı okudular:

"Yarın, sabahleyin yağmur yağarsa, okulun spor şenlikleri öğleden sonra yapılacak; öğleden sonra yağmur yağarsa sabahleyin yapılacaktır. Öğrencilerin ona göre hazırlanmaları.,,

DALLARI BASTI..

Erkek — Benim ağzıma da bir çift kiraz verir misiniz?
Kız — Görüyorsunuz ki şimdi topluyorum. Aşağı ineyim, senin ağzının payını da veririm!..

BİR MAÇ...
BUGÜNLERDE PİYASADA BİRA BULUNMUYOR.
Rakı — Seni bulur yenerim, bulmam yine galip gelirim!..

TESADÜF...

Yazan: ÇALAPALA

KADIN, o kadar dalgın yürüyordu ki, adamın tâ omuz başına kadar sokulmuş olduğunu farkedemedi. Fakat erkek birdenbire:

— Şurada sizinle bir çay içelim!.

Deyince elektriklenmiş gibi yerinden fırladı. İri gözleri halka halka açıldı. Boynunu hafifçe yana iğerek kendisine seslenen adamın yüzüne baktı: Renksiz, duru tenli, siyah bıyıklı, simsiyah gözlü bir adam... Hiç ürküntü vermeden, kırk yıllık âşina gibi konuşuyordu. Durmadan bir şeyler söylüyordu. Kadın, artık, onun ne söylediğini duymuyordu, duyamıyordu. Ama yoldan geçip gidenlerin kuşkulanmadıklarını, onlara fena fena bakmadıklarını farkediyordu. Çünkü erkek, onun yanında kocası imiş gibi yürüyordu.

Kocası!.. Hain kocası!.. Ona aylardır cehennem azapları yaşatan kocası!.

Karısını bir eski zaman cariyesi gibi eve kapatıp kendisi istediği gibi gezip tozan,gece, gündüz, vakitli, vakitsiz sokağa çıkıp hesap vermiyen o adamdan nefret ediyordu. Ondan intikam almak istiyordu. Her lâfın başında "ben erkeğim!,, diye kendisinin imtiyazlı bir mahlûk olduğunu ileri süren kocasından öcünü alacaktı.

İşte arkasına takılan, daha doğrusu eski bir ahbap gibi onu çay içmeğe davet eden şu genç pekâlâ böyle bir intikam için ona yardım edebilirdi. Fakat ne çare?. Bu türlü oyunlara hiç alışmamıştı. Ne demek, ne yapmak lâzım geldiğini bilemiyordu. Hain adam, sanki onun kocasına kızdığı için evde kurup kurup sokağa fırlamış olduğunu biliyormuş gibi, nasıl da birdenbire kancasını takmıştı.

Bu kanca takma düşüncesi aklına geldiği anda, koluna bir kolun girdiğini farketti. İri, hâkim ve kuvvetli bir el onun zayıf yumuşak kolunu, dirseğinin biraz üstünden tutmuştu.

— Buyurun!.

Diye onu birdenbire sağa çevirdi. Bir kapıdan geçtiler. Lüks bir pastahaneye girivermişlerdi. Meğerse yabancı bir erkekle pastahaneye girmek ne kadar kolaymış!..

Tâ dipte bir masaya kadar ilerlediler. Adam şapkasını garsona verdi. Hasır koltuğu çekip onu oturttu. Kendisi de karşısına geçti. Gayet sakin ve kayıtsız bir tavırla:

— Havalar birdenbire çok ısındı!. dedi. Yağmur sıkıntısı var.

— Evet çok sıkılıyorum. Çıksak buradan!.

— Hayır. Bir dondurma yiyelim. Ferahlarsınız.

Garson gelmiş, tepelerine dikilmişti. Kadın onun yanında, tanımadığı bir adamla gelmiş olduğunu belli etmek istemedi.

— Nasıl istiyorsunuz, dondurma karışık mı, yoksa sade mi olsun?.

— Sade... Yahut karışık!.

Adam döndü. Ayni sakin ve hâkim sesile garsona:

— İki tane karışık meyvalı dondurma.. Biraz da bisküvi! dedi.

Garson gitti. Kadın ürkek, titrek bir tavırla erkeğe bakıyordu. Adam dönüp te göz göze geldikleri zaman büsbütün titredi:

— Niçin getirdiniz beni buraya?.. diye sordu.

— Birer dondurma yer, bir iki lâf ederiz. Sizi sıkıyorsam?!.

— Estağfurullah!.. Fakat ben tanımadığım kimselerle konuşmağa alışık değilim de!.

— Ben de sizin gibiyim!.. O kadar arkadaşsız, o kadar yalnızım ki sormayın.. Size rastlayışım benim için büyük bir talih..

— Ben evli bir kadınım.

— Görüyorum. Parmağınızdaki yüzüğü görüyorum. Fakat her halde mesut değilsiniz!.

Kadın hayretle adamın yüzüne baktı:

— Nereden biliyorsunuz bunu?

Erkek ısrarlı bir tavırla, gülümsedi:

— Ben biraz psikolojiden anlarım.

—Fakat hiç tanımadığınız, konuşmadığınız kimselerle de..

Garson gelmişti. Sustu. Adam pek nazik bir tavırla dondurma tabağını onun önüne sürdü, bisküvi de ikram etti. Sonra:

— Hele biraz ahbap olalım.. Ben size ruh bilgileri hakkındaki tecrübelerimi anlatırım! dedi. İs-

— Bilsen o kadar canım sıkılıyor ki!

— Tabii! İnsan senin gibi dokuz canlı olursa sıkıntısı daha büyük olur!..

— Dondurmanın en çok müşterisi çocuklardır...

— O eskidendi. Şimdi seçimlerde kazanamayanlar da hararetlerini söndürmek için müşteri oldular!.

terseniz size öğretebilirim de..... Meselâ bir kimsenin sizin hakkınızda neler düşündüğünü bilmek, öğrenmek istemez misiniz?

— Mümkün müdür bu?.

— Tabi!.

— Öğretin bana öyle ise..

— Bir günde olmaz.

— Ama bir daha sizinle buluşamam ki!

— Neden?

— Dedim ya ben evliyim.. Kocam görür, yahut duyarsa?!.

— Hiç korkmayın.. Bana inanabilirsiniz. Hiç kocanızın şu anda nerede bulunduğunu, ne yaptığını biliyor musunuz ki?!.

—Hayır!.

— Şu halde?.. O da sizi bilmiyor!.

— Evet ama ben kadınım!.

Bu cümle dudaklarından dökülürken gözlerinde bir ateş parlayıp söndü. Kocası "ben erkeğim,, diye diye onda bu aşağılık hissini uyandırmıştı.

Kadın demek mahkûm demek, kadın demek oyuncak demekti.

Adam, sakin, sihirli sesile onu bu düşüncelerinden uyandırdı.

— Evet, kadın.. Yani sevilecek mahlûk!. Ben eminim ki kocanız sizin kıymetinizi bilmiyor!.

— Nereden hükmediyorsunuz buna?.

— Karılarını mesut eden erkekler o kadar azdır ki bunu hemen her kadına söylemek mümkündür. Fakat ben ayrıca sizin fiziyonuminizden de okuyorum bunu!.

Kadın, hakkınız var, gibilerden başını salladı:

— Kocamın beni aldattığını zannediyorum!. dedi.

— Çok muhtemeldir!

— Onu nereden biliyorusunuz?

Adam tekrar ısrarlı bir tavırla gülümsedi. Bembeyaz dişleri vardı:

— O sırrı da bana bırakınız!.

— Ama çok merak ediyorum.

— Bir şartla söyliyebilirim!

— Nedir?

— Sizi aldatıyorsa ondan intikam alacak mısınız?

Kadının yüzü kaskatı kesildi. Yumruklarını sıkarak:

— Buna çoktan karar verdim! Dedi.

— Kiminle?

— Bilmiyorum!.

— Ben sizin sır ortağınız olurum.. Bana inanınız....

Öyle esrarlı konuşuyor, öyle derin bakıyordu ki kadın titrediğini hissetti. Bu sırada erkek birdenbire onun elini de tutuvermişti.

— Benimle geliniz!.

Dedi.

— Nereye gideceğiz?.

— Size yalnızca söyliyeceklerim var.

— Başka yere gidemem.

— Bizi burada herkes görebilir. Fakat gideceğimiz yerde hiç kimse göremez. İnanın bana diyorum size!..

Çıktılar. Adam onu yan sokaklardan birine soktu. Ayakları biribirine takılıyordu. Epice yürüdüler. Mermer merdivenli bir apartımanın üçüncü katına çıktılar. Adam zili çaldı. Yaşlı bir dudu kapıyı açtı. Bir kere daha tepeden tırnağa titredikten sonra girdi.

Dar, karanlık bir koridordan geçtiler. Perdeleri ipek bir odaya girdiler. Dudu perde aralığını biraz daha kapadıktan sonra onu yukardan aşağı süzüp dışarı çıktı.

O zaman dizlerinin tutmadığını hissetti. Arkasında duran kanapeye düşer gibi oturdu. Adam gayet neşeli görünüyordu.

— Gördünüz mü, bak, burası gayet emniyetlidir. Rahat otursanıza!.

— Hayır, gitmek istiyorum!

—Buraya kadar geldikten sonra, olur mu ya?!.

— Boş bulundum, geldim.. Bırakın beni! Gideceğim.

— Olmaz... Dedim ya, size söyliyeceklerim var.

Ve birdenbire:

— Sizden çok hoşlanıyorum!

Diye kadına sarıldı.

— Hayır, hayır!. Bırakınız... Tanımıyorum, istemiyorum. Kocamdan intikam almak istemiyorum!.

Ayağa fırlamıştı. Adam:

— Şöyle geliniz, biraz dinleniniz öyle ise!..

Diye onu yan taraftaki bir kapıya doğru sürükledi. Bir ara kapısından geçince geniş bir karyola ile karşılaştılar. Erkek sokaktaki kibar, nazik, inandırıcı, güven verici halini birdenbire kaybetmiş, sanki bir haydut olmuştu. O kadar da kuvvetlidi ki!.

— Bırakın beni!. Bırakın!.

Diye hafif bir çığlık attı. Adam dinlemiyorudu.

Birdenbire kadın askıdan düşen bir elbise gibi yere akıverdi. O zaman erkek şaşaladı. Kadını kucaklayıp yatağın üstüne yatırdı. Bir, iki defa öptü. Fakat kadın bayılmıştı. Telâş etti. Dışarı çıkıp dududan su istedi. Geldi, yüzüne serpti. Tokatladı, bileklerini uğdu. Bir türlü ayılmak bilmiyordu. Dudu da telaşlandı.

— Ne yaptın karıya Remzi Bey?.

Diye sordu:

— Hiç!.. Pek toy bir şey de!.

— Sakın burada kalıbı dinlendirmesin?!.

— Sus!. Ağzını hayra aç!..

— Kolonya koklatsak?!.

— Ne duruyorsun?!. Getir!.

O da para etmedi. Adam ter içinde kalmıştı:

—Bir doktor çağıralım! dedi.

—Ama tanıdık biri olsun!.

— Birini tanıyorsan çağır!.

— Bizim bir müşteri var. Onu çağıralım. Yeri de yakındır!

Kadın telefonu açtı, tanıdığı doktoru çağırdı.

Yarım saat sonra kapının zili çalındı. Doktor gelmişti. Dudu:

— Doktor Bey, dedi. Ahbaplardan biri yeni bir karı düşürmüş, pek hoş birşey.. Helecandan bayıldı.. Şunu ayıltıver... Ben sonra gönlünü eder, sana da bırakırım!.

— Nerede?.

— İçerde... Dur, yanındakini çıkarayım da!..

Erkeği başka bir kapıdan koridora alıp onunla karşılaştırmadan doktoru içeri aldı. Oda karanlık denecek kadar loştu. Doktor :

— Şu lâmbayı yakıver!.

Dedi. Elektrik düğmesi çevrildi. Doktor yatağa iğildi ve baygın yatan karısile karşılaştı.

Çalapala

BEKLENEN MEÇHUL

Bar tenha idi. Kızlar can sıkıntısından sigara üstüne sigara içiyorlardı. Biri bir köşeye çekilmiş derin derin düşünüyordu.

Garsonlardan biri yanından geçerken sordu:

— Ne düşünüyorsun Melâhat?

— Hiç! Canım sıkılıyor da...

— Neden canın sıkılıyor?.

— Bir türlü gelmedi de!

— Kim gelmedi?.

— Kim olursa olsun!..

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— 8 —

— Güle güle beyefendi!

Demek istedi, cevap bile vermedim, merdivenlere yürürken arkamdan, bizim tombul kızın şapır şupur hepsini, ayrı ayrı öptüğünü:

— Gidiyorum, hususî kâtibi oldum, 500 lira maaş veriyor!

Dediğini duydum.

Caddeye çıkınca kızla beraber hemen köprü tarafına doğru yürüdük.

— Şöyle, acele tarafından bir giyinip kuşanmak istiyorum. Güzel bir elbise, bir potin, bir şapka, bir gömlek bir de kravat kâfi... Sonraları terzileri getirtiriz!.. Ne tarafta bu elbiseciler?

— Bu tarafta...

— Haydi öyle ise... Karnım da çok aç... Beraber bir yemek yeriz. Sen yemek pişirmesini bilir misin?..

— .....

— .....

— III —

"Aç doymam, tok acıkmam sanır,, Atalar sözü

Elimizde gömlek, çorap, kravat ve potin paketlerile büyük elbisecilerden birinin içine girince, tezgâh başındaki adama:

— Çabuk tarafından güzel bir elbise istiyorum. Parası ne ise vereceğim, sana da bahşişini vereceğim, haydi durmasana birader... dedim.

Hemen üç tezgâhtarın refakatinde yukarı kata çıktık. Önüme elbiseleri serdiler. Lâcivertlerden bir tanesini beğendim:

— Bu iyi... En iyisi bu mu?

— Efendim, çok iyi İngiliz kumaşından, yüksek kaliteli bir elbisemiz var ama... Onu ısmarlama yapmıştık...

— Kime?

— Bir bankacı var, hep bizden...

— Canım bankacı dediğin kaç yüz liralık adam... Getir onu bana!

— Hemen şimdi...

Getirdiler. Gerçekten bu hepsinden güzeldi. Kumaşı da ipek gibiydi.

— Hemen giyeceğim, çıkarın şunu askısından...

İçinde tam beş buçuk senedenberi hayat sürdüğüm emektar ceketimin yakalarından tutup çektim, çıkardım. Sonra kravatımı, sonra gömleğimi...

— Verin pantalonu bana...

Üzeri yarım kiloluk yağ tuttuğuna emin olduğum pantalonuma el atınca, yanımda durup bana bakan kız feryat etti:

— Aman Ali bey!.. Olmaz!.

Döndüm, hayretle baktım. Kız yüzünü avuçlarile kapamağa çalışıyordu.

— Olmaz, ayıptır. Burada... Hayır!..

— Sen sus, elinin hamurile erkek işine karışma!.

— Ali bey, çok ayıptır... Pansiyonda giyersiniz, burada, herkesin karşısında...

— Sus, çevir kafanı sen...

Elinde yeni pantalonu tutan tezgâhtara döndüm:

— Ver şunu birader...

Bir anda emektar pantalonum kayışımla beraber, pörsümüş bir gül demeti gibi yere düşüverince, tezgâhtarlarla göz göze geldik: Biri sırıttı, diğeri: "Ohhem!,, diyerek ağzını kapadı, üçüncüsü tezgâh üzerindeki elbiseleri parmaklarile karıştırmağa başladı.

Derin bir sessizlik içinde pantalondan sonra gömleğimi, eskilerini atıp çoraplarımı, ayakkaplarımı giydim. Nihayet sırtıma ceketi geçirince:

— Tamam, dedim. (Hâlâ yüzünü kapayan kıza seslendim) Dön artık, bitti. Gel de şu kravatı bağlayalım.

Tergâhtarlardan biri:

— Ah beyim, dedi, çok yakıştı size bu... Vallahi gustonuz varmış.

— Postumuz vardı amma, eski post... Ne ise siz bunları (Ayağımla eski elbiselerimi gösterdim) bir fukaraya verin. Kaç lira bu yenileri?

— Efendim, sizin güzel hatırınız için yüz altmış beş lira olur. Bir kere terzisi...

Eski ceketimin cebinden banknot destelerini çıkararak iki tane yüzer liralık çektim:

— Alın size iki yüz... Gerisini siz harcayın...

Yanımdaki kız, yani benim hususî kâtip birden debelendi:

— Nasıl olur, bu elbiseler 70 liradan yukarı değil!.

— Sen sus, elbiseciliği sen mi bileceksin, onlar mı? Haydi yürü!.

Beraber caddeye çıktığımız zaman ben birdenbire bambaşka oluverdim. Bir mağaza camında kendimi, hani şu Amerikadaki sinema erkeklerine benzettim.

— Yakıştı değil mi?

— Yakıştı amma, şey... Ali bey çok fazla para verdiniz.

— Aldırma canım... Amcamın vasiyetnamesini unuttun mu?

— .....

— Herif kazanmış amma, yiyememiş. Yiyemedikten sonra parayı ne yapacaksın?

— Doğru, vallahi doğru, billâhi doğru... Aaa, ne güzel bilezik bu...

Daha adını bile bilmediğim kızcağız, bir kuyumcu önünde durmuş, camekâna bakıyordu. Göz ucile ona baktım, kolunu tuttum:

— Kazı yolan yoluyor, aman ben de yolayım, diyorsun değil mi?

Şaştı, dönüp baktı:

— Anlayamadım, ne kazı?

— Basbayağı... Beni yani... Bana bak kız, ben ben sana... Ne idi senin adın?

— Cahide...

— Ha Cahide hanım, bak dinle: Ben sana alırsam alırım, sen istersen zırnık bile almam. Benim bu huyum var, avanaklığı kendim yaparım. Başkaları beni yaş tahtaya bastıramaz. Haydi, gel bakalım şimdi bir otomobile binelim.

Otomobile bindiğimiz zaman o küstü, bir köşeye büzüldü. Yan yana ona baktım, aklıma bizim Hatice geldi: Hey gidi hey, onu buraya getirsem... Eh artık, Hüsmen ağanın öküzü gibi iki yana geviş getire getire nasıl giderdi gayri...

— Darıldın mı kız bana?..

— Estağfurullah, darılmak ne demek?

— Hadi sus, ben sana alırım bilezik, korkma... Nereye gidiyoruz şimdi?.

— Beyoğluna, Tüneldeki pansiyona...

— Kız yiyecek bir şey alsaydık be... O pansiyonda lokanta var mı?

— İsterseniz bir lokantaya gidelim...

— Bana bak...

Kolunu tutup çektim:

— Seninle şöyle bir içmeğe gitsek... Ha, ne dersin? Bu akşam şerefe bir içelim...

— Siz bilirsiniz.

— Haydi, söyle de dursun otomobil.

— Az kaldı. Evvelâ pansiyona uğrayalım. Biraz dinlenelim, sonra çıkarız. Bu saatte gidecek yer bulamayız.

— Ama benim karnım aç...

— Meyve alırız, yersiniz... İşte bak burada bir manav var... Şoför, şu manavın önünde biraz dur!..

Kızın pansiyonu biraz karanlıkça amma, odaları aydınlık... İç içe iki oda... Birinde bir karyola, bir aynalı dolap var. İkincisinde de bir masa, altı sandalye, bir de komodin... Yerlere bizim kasaba lokantasında masalara konan muşambalardan örtülmüş.

Kız bir Ermeni karısı getirdi, bana tanıttı, sonra beni ayni sofa üzerindeki odama götürdü. Kart gâvur karısı etrafımda fır dönüyordu:

— Elmasım, bir takke demez, senin odanı saraylara döndürürüm. O ki ne lâzımdır, epsini tamam eder. Sen kasavetlik çekme! dedi, gitti.

Ben kızın öteki odasında masaya oturdum. Önüme gelen meyveyi atıştırmağa başladım. Karnım da öyle acıkmıştım ki, doymayacağım sanıyordum. Fakat kız bir aralık içeriden seslendi:

— Çok yiyorsunuz, içerseniz fena olursunuz! Yeter artık Ali bey!...

Sonra alafranga bir şarkı tutturdu, ortalığı çın çınlatmağa başladı. Ben masadan kalktım, pencere kenarına çöktüm, şöyle upuzun uzanıp gözlerimi yumdum:

Hey gidi dünya hey, dedim içimden... Dün ne idin, bugün ne oldun? Bak, şehirli kızı odasına erkek alıyor da, kılı bile kıpırdamıyor. İstanbul bu, taşında toprağında neler yok ki... Hani meşhur lâftır: Allah fukarayı sevindirmek isterse evvelâ eşeğini kaybettirir, sonra buldururmuş!..

Lâkin yarın paralar elime geçsin, şöyle İstanbulu bir hallâç pamuğu gibi atacağım! Eskidenberi canım ne çekmişse, onu alacağım.

— IV —

"Ak koyun, kara koyun geçit başında belli olur.,, Atalar sözü

Galiba uyumuşum.

Gözümü bir sarsıntı ile açtım: Güzeller güzeli bir kadın başım ucunda bana gülüyordu:

— Tam iki saat... Yol yorgunluğu olacak! dedi.

Birdenbire doğruldum: Rüya mı görüyordum acaba?

— Sen kimsin? dedim.

Güldü, fakat gülünce de, sanki ağzının ucuna gül reçeli döküldü: Kırmızı dudacıklarını yayarak güldü, beyaz dişleri parladı:

— Yok canım, o kadar da uykuya kaptırmayın kendinizi. Haydi, gidiyoruz.

— Sen kimsin, tanıyamadım... Sen.. sen?...

— Ben Cahideyim işte canım, Hadi kalkın...

O zaman kendime geldim, geldiğim yerin neresi olduğunu hatırladım. Kız hemen masa üstündeki surahiden bir bardak su doldurdu, bana uzattı:

— İçin, geçer... Doğrulun biraz, üstünüz başınız bumburuşuk oldu, haydi...

Yolda, otomobil içinde uykumu bir türlü alamadığım için boyuna esnedim. Kalabalık bir caddeden geçerken bir kuyumcu dükkânı gözüme ilişti, hemen otomobili durdurttum, indim, 100 lira verdim, bir bilezik alıp geldim:

— İşte, istediğin bilezik. Tamam mı... Gayri sen isteme, ben sana alırım!

Lâkin bu kız, acaba o noterden aldığım kız mıydı? Aman Allahım, üstündeki o ne güzel oyuncu elbisesi idi, pırıl pırıl... Saçlarını da bir yapmış, göğsünü de bir açmış ki, değme gitsin... O anda içime bir utanma geldi. Kız bileziği görünce sevinçle boynuma sarılıp beni... yanağımdan öptü:

— Ah, ne kadar naziksiniz, çok teşekkür ederim. Öyle de istiyordum ki...

— Sen isteme dedik a, ben sana alacağım...

— Arkası var —

Sayın Bayan, geceleri yatmadan evvel yüzünüze Louis Philippe CLEANSING kremi, sürmeği kat'iyyen unutmayınız! Makiyajınızı mükemmelen temizler.

Siz tatlı tatlı uyurken, o, cildinizin bütün mesamatını temizler, besler ve teneffüsünü temin eder.

Louis Philippe FOUNDATION kremi, makiyajınızın esasıdır; cildinize müstesna bir kadife yumuşaklığı bahşeder.

Louis Philippe

Yüksek Evsafta Güzellik Müstahzaratı

Çocuk Annelerine

MÜJDE!

Bu kerre Amerikadan ithal ettiğimiz (BLANC DE NEİGE) talkından yapılmış yüksek evsafta güzel kokulu F R E D O çocuk pudralarını satışa arzettiğimizi sayın müşterilerimize bildiririz.

Eczane ve Itriyat mağazalarında bulunur.

TOPTAN SATIŞ Tel: 21192

TURAL

KOPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

Berber Veli Acar [VİLİ]

BÜTÜN TEŞKİLÂTİLE 1 Hazirandan itibaren BÜYÜKADADA BİR ŞUBE AÇTIĞINI Muhterem müşterilerine bildirir.

Adres: Büyükada, Çınar caddesi No. 1 (Karakol karşısında)

Adet	Lira	Lira
1	× 1.000	= 1.000
2	× 500	= 1.000
5	× 200	= 1.000
10	× 100	= 1.000
20	× 50	= 1.000
38		5.000

Bu rakamlar nedir

— Biliyorsunuz ki, YAPI ve KREDİ BANKASI'nın yıllık ikramiye plânında, bir bahçeli evden başka ,bir de her üç ayda bir çekilen 5000 liralık çeşitli para ikramiyeleri vardır. Bu rakamlar 1 Haziranda kura ile çekilecek ikramiyenin plânıdır.

— **Bu kuraya kimler ve nasıl iştirak edecekler?**

— Bütün Aile Cüzdanı sahipleri, Nisan ayı içinde devamlı olarak hesaplarında kalan her 100 lira için ayrı bir kura numarasile iştirak edeceklerdir.

(Kura numaraları cüzdanın alındığı Bankadan öğrenilebilir.)

Büyük

KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Okuyucularımıza:

Gerek Yedigünün, gerek Karikatürün günü geçmiş sayılarını tedarik etmek istiyenler, intişar tarihinden üç ay zarfında müracaat etmelidirler. Bu tarihten sonra vaki olacak müracaatlar nazari itibara alınamıyacak ve eski sayıları her ne pahasına olursa olsun tedarik etmek imkânı kalmıyacaktır.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için senelığı 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Kat'iyen İhtiyarlamıyan KADININ SIRRI

45 yaşında olmasına rağmen yüzünde hiç bir buruşukluk olmadığı gibi teni de bir genç kızınki gibi taze ve yumuşak... İşte Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. K. Stejskal tarafından keşf ve «Biocel» tabir edilen şayanı hayret gençlik unsurunun sihrâmiz tesiri budur. Bu «Biocel» şimdi penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzleri için de Beyaz renkteki Tokalon Kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve cildi beyazlatıp kadife gibi yumuşatır. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Cep DOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 200 Kuruştur

Karikatür

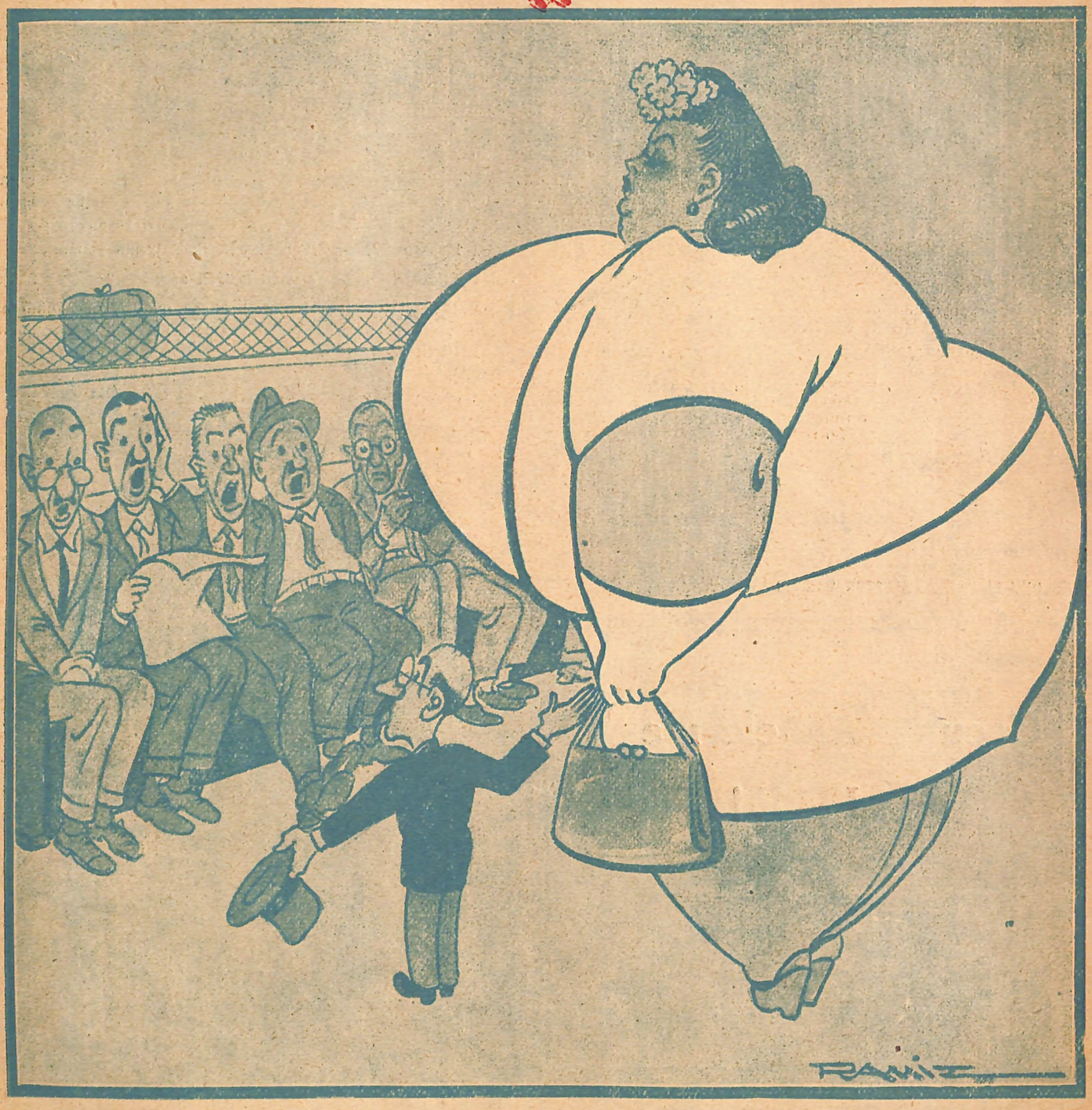

TOMBUL TEYZE VAPURDA:

Sıska dayı — Baylar, gerçi bu zamanda kimse yerini kaptırmak istemiyor amma, refikama aranızda mini mini bir yer verirseniz memnun oluruz!..

T.T. Postası

Vezirköprü: N. Teker:

S — Muhterem teyzeciğim, pazarda elindeki sepeti düşürüp içindeki yumurtalarını kıran bir çocuk gördüm. Kaç yumurtası olduğunu sordum. Bana: Anam üçer üçer saydı, tamam getirdi. Beşer beşer saydı, tamam getirdi. Yedişer yedişer saydı tamam getirdi. dedi. Riyaziyecilere baş vurdum olmadı. Acaba bu yumurtalar kaç tane imiş? Sen hallediver.

C — Yumurta üzerine hesapımız pek derin değildir. Fakat böyle küçük şeylerin altında da kalmayız... İşte cevabı:

$3 \times 5 \times 7 = 105$ yumurta.

Malkara: S. Peköz:

S — Tombul Teyze kaç kişidir?..

C — Bir bakıma bir kişi, bir bakıma on sekiz milyon kişidir!

Ankara: Mehmet Özkök:

S — Sayın teyzeciğim, şu günlerde burada da öyle "tombul,, lar türedi ki görmelisiniz. Fakat bu rekabetin yanıbaşında "teyzelik,, rekabetinin de yer aldırılmasındaki sebep nedir? Sizi her perşembe sabırsızlıkla bekliyoruz. Siz bizi hangi günlerde bekliyorsunuz?

C — Tombulların çoğalmasından rekabet değil bizim modamız revaçta diye sevinç duyuyoruz. Korkumuz bu rağbet karşısında memlekette yakında Sıska dayı buhranının başlamasıdır. Sizi her gün bekliyorum. Selâmlar.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.